

VƏTƏN SEVDALI SEVİNDİK

Hələ nə yaşın var, uşaqsan hələ,
Həyat yollarını çox az keçmişən.
Uşaqtək heç qaçıb gizlənməmişən,
Gizlənpaç da oynamaq istəməmişən.
Valideyn gözündə uşaq olsan da,
Böyükklərlə oturub durmaq istədin.
Keçmişə boylanıb, bu günə baxıb,
Tanınmışlara mehman olmaq istədin.
Dahilərin gözü ilə həyata baxmaq istədin.
Uşaq qəlbin böyükklərin dərdi ilə yükləndi,
Vətən üçün o havayla kökləndi.
Azərbaycanı qarış-qarış gözdin sən,
Kimlərdən söhbət açmamısan sən?!
Bir zərif pöhrə də olsan,
Sərv ağacitək tez bərkimmişən.
“Nədir səni tez böyüdən?”, - soranlara
“Vətənə sonsuz sevgimdir”, - dedin.
Nə qədər ürəkdə sevgin var sənini?!
İnsanları, dağları, daşları sevdin,
Acılı, şirinli günlərlə qaldın,
Bir-birvaraqladınolub-keçəni,
Bar verənlərdən söhbət açdın sən.
Axtarıb ilkləri tanıtdın bizə,
Sətirlərdə şəhidlərə lay-lay dedin aramla,
Qartalların qıy vurduğu zirvələrdə dayanıb,
Səmalarda parlaq ulduztək yanıb,
Dağlarda dumanı dağıdan gördün.
Şəhidlərin nura qərq üzlərin gördün.
Sənə baxıb qürurlandılar,
“Vətən sənə, Vətən bizik”, - söylədi onlar
Yazdığın hər sətir sanki dil açır,
Vətəni, elini sev, qoru, - deyir.
Bəlkə, yorulursan hərdən yazmaqdan?
Qələmin sənəyə yenə yaz deyir.
Sonra gec olar, vaxtı gəlibsə
Vətəni sevənlərdən yenə yaz deyir.
Vətən sevgisi ilə yola düşürsən,
Keçilməz yolların daha nurlanır.

Dağlara çatanda ruhlar qoruyur,
Sənintək yurduunu sevən oğulu.
Axtarır, tapırsan, qəlbinə hopdurursan,
Sinən tarixə dönür, yazıb, yaradırsan.
Elini, yurduunu sevindirənin,
Yolları daim işıqlı, aydınlı olur.
Deyirlər, gecənin gündüzü vardır,
Gözlərin də yaxşısı, pisi də vardır,
Pis gözdən saxlasın Sevindiyimi,
Üzərlik tüstüsü əskik olmasın.
Sevindiksən, vurğunusanVətəninin,
Daim səslən ilham bulağından,
Ürəklərə yol tap, orda yuva qur,
Həyat gözəlləşsin səninin sevgindən.
Vətənə olan sevgin daim gül açsın,
Vətənə olan sevgin heç vaxt solmasın!